

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË - Departamenti i Përgjithshëm, me gjyqtarin Hysni Ismaili, në çështjen juridike kontestimore të paditëses E.A., nga P., të cilën sipas autorizimit e përfaqëson K.F., avokat nga P., kundër të paditurës Shërbimi Spitalor Klinik dhe Universitar i Kosovës – SHSKUK, Qendra Klinike Universitare e Kosovës – QKUK, me seli në P., me objekt kontesti, kompensimin e pagave të 13-ta dhe shujtave ditore, jashtë seancës, me datë 25.02.2025, merr këtë:

A K T G J Y K I M

I. REFUZOHET E PABAZUAR kërkesëpadia e paditëses E.A., nga P., përmes së cilës ka kërkuar që të **DETYROHET** e paditura Shërbimi Spitalor Klinik dhe Universitar i Kosovës – SHSKUK, Qendra Klinike Universitare e Kosovës – QKUK, me seli në P. që paditëses E.A., në emër të pagës së 13-të për vitet 2018, 2019, 2020, 2021 dhe 2022, t’ia paguajë shumën nga 377€, si dhe në emër të kompensimit të shtesave në pagë – shpenzimeve të ushqimit/shujtave ditore në punë për periudhën prej 06.02.2023 deri me 01.06.2024 t’ia paguajë shumën prej 732.16 euro, të gjitha me kamatë ligjore prej 8% nga data e dorëzimit të padisë në gjykatë e deri në pagesën definitive.

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

A r s y e t i m

Paditësja, përmes të autorizuarit të saj, me datë 20.12.2023, ka paraqitur padi ndaj të paditurës për kompensimin e pagave të 13-ta për fund vitet 2018, 2019 dhe 2020, ndërsa me parashtresën e datës 12.06.2024 e ka zgjeruar atë edhe për vitet 2021 dhe 2022. Ku ka theksuar se paditësja është e punësuar në SHSKUK në P. Ka shtuar se baza juridike e kërkesëpadisë për pagesën e pagave të 13-ta mbështetet në Kontratën Kolektive Sektoriale të Shëndetësisë ku në nenin 17 par.2 është përcaktuar se paditësja ka të drejtë në kompensim të pagave të 13-ta për çdo vit kalendarik. Sa i përket kërkesës së shujtave ka theksuar se që nga data 06.02.2023 kur ka hyrë në fuqi Ligji 08/L-196 për pagat në sektorin publik, paditësja nuk është kompensuar fare për shtesën në emër të shujtave ditore ashtu siç parashihet në Deklaratën e përbashkët të Ministrisë së Shëndetësisë dhe Federatës Sindikale të Shëndetësisë së Kosovës të datës 14.10.2008 me të cilën

parashihet shtesa në pagë në vlerë prej 45.76 euro në muaj për çdo punëtor shëndetësor në emër të shujtës ditore. Ka theksuar më tej se me aktgjykimin e Gjykatës Kushtetuese është shpallur i pavlefshëm paragrafi 2, 3 dhe 4 i nenit 41 dhe paragrafi 2 i nenit 45 i Ligjit për pagat në sektorin publik, andaj duke qenë se me këtë aktgjykim është shpallur i pavlefshëm neni 45 par. 2 i Ligjit atëherë paditëses duhet t'i paguhet kompensimi në emër të shujtave në vlerë prej 45.76 euro. Së këndejmi me parashtrësën për precizimin e kërkesës ka kërkuar nga gjykata që ta detyrojë të paditurën që paditëses në emër të pagave të 13-ta për vitin 2021 dhe 2022, t'ia paguajë shumën nga 425 euro dhe, në emër të kompensimit të shtesave në pagë – shpenzimeve të ushqimit/shujtave në punë për periudhën prej 06.02.2023 deri me 01.06.2024 t'ia paguajë shumën prej 732.16 euro, të gjitha me kamatë ligjore prej 8% nga data e dorëzimit të padisë në gjykatë e deri në pagesën definitive. Shpenzimet e procedurës kontestimore i ka kërkuar dhe atë 104€ për padi dhe 104€ për precizim të saj, si dhe për taksë gjyqësore shumën prej 21€.

E paditura në përgjigje në padi, e ka kontestuar në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë e paditëses, si për nga baza ashtu edhe lartësia. Në përgjigje në padi ndër tjera theksohet se kompensimi i pagës së 13-të nuk është paraparë me Ligjin e Punës Nr.03/L-212, ndërsa tutje është cituar neni 90 par.5 i këtij ligji, duke pretenduar se në rastin konkret e paditura SHSKUK nuk është palë nënshkruese e marrëveshjes në të cilën mbështetet kërkesëpadia e paditëseve. Tutje e paditura i është referuar dispozitës nga neni 17 par.2 të Kontratës Kolektive Sektoriale të Shëndetësisë si dhe mendimit juridik të Gjykatës Supreme të dt. 09.10.2023, duke vlerësuar se në mënyrën se si është formuluar dispozita e lartcekur, çështja e kompensimit të pagës së 13-të për punëtorët shëndetësorë është e kushtëzuar me mundësitë financiare të punëdhënësit, e në rastin konkret e paditura bazuar në buxhetin e ndarë për paga nuk ka pasur mundësi për kompensimin e pagës së 13-të sipas kërkesës së paditëses. Sa i përket kërkesës për kompensimin e shujtave, ka theksuar se kjo kërkesë nuk ka bazë ligjore dhe nuk është përcaktuar me kontratë kolektive. Bazuar në këto pretendime, i ka propozuar gjykatës që pas administrimit të provave, kërkesëpadinë e paditëses ta refuzojë në tërësi si të pa bazuar.

Me rastin e pranimit të përgjigjes në padi, gjegjësisht vlerësimit të pretendimeve të palëve ndërgjyqëse e në lidhshmëri me vlerësimin e provave të bashkangjitura, kjo Gjykatë erdhi në përfundim se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, rrjedhimisht nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e një vendimi meritator mbi refuzimin e kërkesëpadisë së paditëses pa caktuar fare seancë gjyqësore, në kuptim të dispozitës nga neni 399 par.1 dhe 2 të LPK-së, e cila përcakton: *“Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritator me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia. Kërkesëpadia është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërrthënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetet kërkesëpadia qartazi janë në kundërrthënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura.”*

Nga provat e bashkangjitura në padi, Gjykatës i rezulton se mes palëve ndërgjyqëse nuk është kontestues fakti se paditësja është në marrëdhënie të punës me të paditurën në bazë të kontratës së punës për kohë të pacaktuar e datës 31.01.2013, ku rezulton se paditësja, është e sistemuar në pozitën Infermiere Akusherike. Lidhur me pagën bazë të paditëses, gjykata gjen se nga lista e pagave të buxhetit të Kosovës të bashkëngjitura në shkresat e lëndës vërtetohet se paditësja realizon pagë bazë 377 euro.

Fakti vendimtar për tu vërtetuar nga ana e Gjykatës në këtë çështje juridike kontestimore, konsiston në vlerësimin e faktit nëse ekzistojnë mundësitë buxhetore të paditurës në raport me përmbushjen e detyrimit ndaj paditëses konform nenit 17 par.2 të Kontratës Kolektive Sektoriale të Shëndetësisë, mbi bazën e të cilit paditësja e mbështet themelësinë e kërkesëpadsisë dhe nëse paditëses i takon kompensimi në emër të shujtës ditore në vlerës prej 45.76 euro.

Fillimisht, duhet sjellë në vëmendje se Kontrata Kolektive Sektoriale, e lidhur ndërmjet Ministrisë së Shëndetësisë së Republikës së Kosovës, në njëri anë dhe Federatës së Sindikatave të Shëndetësisë së Kosovës, në anën tjetër, ka hyrë në fuqi me dt.11.06.2018, me rastin e nënshkrimit nga ana e palëve. Afati i vlefshmërisë së kësaj Kontrate është 3 (tre) vite, në kuptim të dispozitës nga neni 90 par.4 të Ligjit Nr.03/L-212 të Punës, në të cilën shprehimisht përcaktohet: *“Marrëveshja Kolektive mund të lidhet për një periudhë të caktuar me kohëzgjatje jo më shumë se tri (3) vjet.”*

Çështja e kompensimit të pagës së 13-të për çdo vit kalendarik, është e përcaktuar me dispozitën nga neni 17 par.2 të kësaj Kontrate, ku parashihet që: *“Punëmarrësi ka të drejtë në kompensimin e pagës së 13 (trembëdhjetë) për çdo vit kalendarik, në vlerën e pagës bazë, sipas mundësive buxhetore të punëdhënësit.”*

Nga interpretimi i dispozitës së lartcekur, rrjedh se kemi të bëjmë me detyrim të kushtëzuar, që nënkupton se e drejta e paditëses si punëmarrës i të paditurës për të realizuar një kompensim të tillë është thelbësisht e lidhur nga mundësitë buxhetore të kësaj të fundit. Në këtë mënyrë, bazuar në rregullat mbi barrën e të provuarit në procedurë, u takon palëve ndërgjyqëse që në çdo fazë të procedurës, përmes provave të bashkangjitura t'i provojnë pretendimet e tyre. Pala paditëse duhet ta provojë që përveç faktit që i plotëson kushtet e përcaktuara për të realizuar të drejtën në kompensimin e pagës së 13-të për vitin kalendarik përkatës, kanë ekzistuar edhe mundësitë buxhetore të palës së paditur për kompensimin e një kërkesë të tillë. Në anën tjetër, e paditura në cilësinë e punëdhënësit në çdo fazë të procedurës mund të deklarohet me prova konkrete lidhur me çështjen e mundësive buxhetore për përmbushjen e obligimit në fjalë. Në funksion të një interpretimi të tillë, Gjykata iu referua edhe Mendimit Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, GJ.A.Su.A.nr.40/2023, të datës 27.02.2023 për zbatimin e Kontratës Kolektive Sektoriale lidhur me kërkesat e pagës së 13-të të punëtorëve të shëndetësisë.

Në këtë drejtim, sipas Ligjit nr. 07/l-001 mbi ndarjet buxhetore për buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2020, Gjykata ka konstatuar se kufiri i buxhetit për paga dhe mëditje për SHSKUK për vitin 2020 ka qenë 57,190,922 euro. Ndërsa sipas Ligjit nr. 07/l-014 për ndryshimin dhe plotësimin e Ligjit me nr.07/l-001 mbi ndarjet buxhetore për buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2020 kufiri i buxhetit në kategorinë për paga dhe mëditje është rritur në vlerën prej 61,101,647 euro. Sipas nenit 12 par. 6 të këtij Ligji është përcaktuar se *“Shpenzimi i parave publike nga kategoria e shpenzimeve mallra dhe shërbime nuk është i lejuar për pagesën e punonjësve, qoftë në formë të shtesave apo si kontribute në mall, përfshirë këtu shujtat apo dhuratat, duke përfshirë rimbursimin apo shpenzimet e lejuara për udhëtimet jashtë vendit, sipas legjislacionit përkatës.”*

Tutje, nga raporti publik i auditimit për pasqyrat financiare vjetore të Shërbimit Spitalor Klinik Universitar të Kosovës për vitin 2020, i publikuar në muajin korrik 2021 nga Zyra Kombëtare e Auditimit, gjykata ka konstatuar faktin se buxheti fillestar i SHSKUK në kategorinë paga dhe mëditje ka qenë 57,190,921.00 euro, buxheti final 76,308,249.55 euro, ndërsa shpenzimet për vitin 2020 kanë qenë 76,249,758.81 euro. Sipas sqarimeve nga raporti i auditimit buxheti final për paga dhe mëditje krahasuar me buxhetin fillestar ishte rritur për 19,117,328 dhe ndryshimet kanë ndodhur me ndryshimin dhe plotësimin e Ligjit mbi ndarjet Buxhetore për vitin 2020 (3,910,725€) dhe me vendim të Qeverisë (15,206,603€) kryesisht për shtesa mbi pagën bazë pas situatës së krijuar me Covid.

Përmes përgjigjes në padi, pala e paditur ka bashkangjitur njoftimin me numër protokollit 3823 të datës 21.12.2023, dhe 7954 të datës 27.10.2023, së bashku me pasqyrën e ecurisë së buxhetit dhe pagesat e stafit për periudhën kohore 2018-2022. Në bazë të vështrimit të këtyre provave materiale, Gjykata vëren se e paditura gjatë vitit kalendarik 2018, 2019, 2020, 2021 dhe 2022 ka disponuar me buxhet të kufizuar në raport me përmbushjen e obligimeve që kanë të bëjnë me pagat e të punësuarve në këtë institucion.

Në këtë kuptim, Gjykata ka vërtetuar faktin se e paditura nuk disponon mjete të mjaftueshme buxhetore në raport me përmbushjen e obligimit për kompensimin e pagës së 13-të për vitin kalendarik 2018, 2019 dhe 2020, që njëherit paraqet objekt shqyrtimi të kësaj çështje kontestimore. Kësisoj, bazuar këto arsye, rrjedh se paditësja nuk mund t'i shfrytëzoj beneficionet e përcaktuara me dispozitën nga neni 17 par.2 të Kontratës Kolektive Sektoriale të Shëndetësisë lidhur me kërkesën për pagesën e pagës së 13-të.

Sa i përket pjesës së kërkesës për pagesën e pagës së 13-të për vitet kalendarike 2021 dhe 2022, gjykata konstaton se bazuar në faktin se Kontratës së lartcekur mbi bazën e së cilës pala paditëse e mbështet themelësinë e kërkesëpadisë i ka skaduar afati i vlefshmërisë me datë 10.06.2021, rezulton se e njëjta ka pushuar të prodhojë efekt juridik. Në këtë kuptim, punëtorët shëndetësor nuk mund t'i gëzojnë beneficionet e përcaktuara me dispozitat e kësaj Kontrate edhe pas skadimit të afatit të vlefshmërisë së të njëjtës, përfshirë edhe të drejtën e kompensimit të pagës së

13-të për vitet kalendarike 2021 dhe 2022. Si rezultat i një interpretimi të tillë, Gjykata vlerëson se palës paditëse iu mungon baza ligjore e mbështetjes së kërkesëpadisë në këtë çështje juridike, respektivisht mbështetja e bazës juridike në një akt juridik të cilit i ka skaduar afati i vlefshmërisë, paraqet fakt i cili është qartazi në kundërtënie me një fakt që Gjykata e konsideron të njohur.

Sa i përket kërkesës së paditëses për pagesën e shujtave ditore, gjykata gjen se kërkesa e paditëses mbështetet në Deklaratën e Përbashkët të Ministrisë së Shëndetësisë dhe Federatës Sindikale të Shëndetësisë së Kosovës të datës 14.10.2008. Nga vlerësimi i kësaj deklarate, gjykata konstaton se kjo deklaratë nuk ka fuqinë e aktit ligjor apo nënligjor dhe nuk paraqet dokument detyrues për të paditurën. Kjo nënkupton se, pavarësisht marrëveshjes mes palëve të përfshira, Deklarata nuk ka kaluar procesin e nevojshëm të miratimit ligjor dhe për këtë arsye nuk mund të përdoret si një dokument ligjërisht detyrues. Gjykata, duke vlerësuar bazën juridike të kësaj pjese të kërkesëpadisë, konstaton se çdo pretendim për kompensim duhet të mbështetet në një bazë të vlefshme juridike, dhe së këndejmi e paditura nuk mund të detyrohet të përmbushë një kërkesë mbi bazën e një deklarate që nuk ka peshën e një akti ligjor apo nënligjor të miratuar sipas procedurës përkatëse. Për më tepër Ligji për pagat në sektorin publik në nenin 30- Shtesa për nëpunësen e sistemit shëndetësor dhe në nenin 33 - Shtesa funksionale për nëpunësen e sistemit shëndetësor ka përcaktuar shtesat për nëpunësit e sistemit shëndetësor dhe, njëkohësisht ka përcaktuar edhe kushtet për përfitimin e këtyre shtesave, e që për pasojë, gjykata ka konstatuar se shtesa e pretenduar për shujta nuk hyn në kategorinë e këtyre shtesave.

Gjykata ka vlerësuar pretendimin e paditëses se me aktgjykimin e Gjykatës Kushtetuese është shpallur i pavlefshëm paragrafi 2, 3 dhe 4 i nenit 41 (shtesa tranzitore) dhe paragrafi 2 i nenit 45 (shfuqizimi) i Ligjit për pagat në sektorin publik dhe mbi këtë bazë paditëses i takon e drejta në kompensim të shujtës ditore. Megjithatë, duke qenë se kërkesa e paditëses nuk mbështetet në një akt ligjor apo nënligjor por në një deklaratë e cila, - për arsyet që u elaboruan më lartë, u konstatua se nuk prodhon efekte juridike -, gjykata një pretendim të tillë e vlerëson si të pabazuar.

Andaj, për arsyet e dhëna në këtë aktgjykim, pasi që gjykata ka konstatuar se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, ka vendosur që të refuzojë në tërësi kërkesëpadinë e paditëses si në pikën I të dispozitivit të aktgjykimit.

Vendimin që secila palë t'i bartë shpenzimet e veta të procedurës nga pika II e dispozitivit të këtij aktgjykimi, Gjykata e ka mbështetur në dispozitën ligjore nga neni 450 të Ligjit për Procedurën Kontestimore.

Mbi bazën e të lartcekurave, në mbështetje të dispozitave nga nenet 143.1 dhe 399 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË – Departamenti i Përgjithshëm
C.nr.8711/2023 datë 25.02.2025

Gjyqtari
Hysni Ismaili

UDHËZIMI JURIDIK:

Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur ka të drejtë ankese në afat prej 7 ditëve nga dita e pranimit të njëjtit, Gjykatës së Apelit në Prishtinë, nëpërmjet të kësaj gjykate.